

119. Lẹ̀yìn nàà, dájúdájú Olúwaa rẹ̀ (jẹ Aláforíjì) fún àwọn tí wọn ẹ aburú pẹ̀lúu àimòkan, sùgbón tí wọn ronúpiwàdà lẹ̀yìn nàà, wọn sì wá n ẹ rere, dájúdájú Olúwaa rẹ̀ lẹ̀yìn ìgbà yẹn ni Aláforíjì jùlọ, Olópò-àánú jùlọ.

120. Dájúdájú Ibraahiimu jẹ àwòkòṣe rere (aṣíwájú) tí ó gbòrán sí Allaahu lẹnu, olùdúró déédéé, kò sì jẹ ọkàn nínú un àwọn olùdà nńkan pọ̀ mọ̀ Allaahu.

121. Òun (Ibraahiimu) n dúpẹ̀ fún (Allaahu) fún àwọn ooree Rẹ̀. Ó ẹ é ni ẹ̀ni-èsà, Ó sì fi ọ̀nà mò ọ̀ lẹ̀ sí ọ̀jù ọ̀nà tí ó tọ̀.

122. A sì fún un ní ohun rere ní ayé yìí, tí ó bá sì dì ọ̀run dájúdájú ọ̀un yòò jẹ ọkàn nínú un àwọn ẹ̀ni rere.

123. Lẹ̀yìn nàà A ẹ ẹ̀ṣipayá fún ẹ̀ pé kí ó tẹ̀lẹ̀ ilàna Ibraahiimu olùdúró déédéé, tí kò sì nínú un àwọn olùdà nńkan pọ̀ mọ̀ Allaahu.

124. (Ìjìyà fún àìkò-bòwò fún ọ̀jọ̀) àbámẹ̀ta wà fún àwọn tí wọn yapa nípaà rẹ̀ nńkan àti pé dájúdájú Olúwaa rẹ̀ ni yòò dájọ̀ láàrin wọn ni ọ̀jọ̀ ìgbẹ̀ndè nípaà ohun tí wọn n yapa ẹ̀nu sí.

125. Pe (àwọn ẹ̀niyàn) sí ọ̀jù ọ̀nà Olúwaa rẹ̀ pẹ̀lúu ọ̀gbón ìjìnlẹ̀ àti ìṣítí tí ó dára, kí ó sì bá wọn jìyàn lónà tí ó rẹ̀wà jùlọ. Dájúdájú Olúwaa rẹ̀ ni Ó mò jùlọ nípa ẹ̀ni tí ó ẹ̀nà kùrò ní ọ̀jù ọ̀nà Rẹ̀. Òun ní Ó sì mò jùlọ nípa àwọn tí wọn mọ̀nà.

126. Tí ẹ̀yìn bá sì fẹ́ẹ̀ jẹ àwọn kan níyà, ẹ̀ jẹ̀ wọn níyà tí ó ẹ̀ déédéé aburú tí wọn ẹ̀ sí yín, sùgbón tí ẹ̀ bá ni sùúrù (ìfaradà) iyeen ni ó dára jùlọ fún àwọn onísùúrù.

127. Kí o sì ẹ̀ sùúrù. Kò sí ohun tí yòò mú ẹ̀ ẹ̀ sùúrù bíkòṣe pẹ̀lúu ìranlówọ̀ Allaahu. Má sì ẹ̀ banújẹ̀ nítorí wọn, má ẹ̀ káààrẹ̀ ọkàn nítorí ète tí wọn n pa.

128. Dájúdájú Allaahu wà pẹ̀lúu àwọn tí wọn n páyàa Rẹ̀ àti àwọn tí wọn jẹ olùṣe-rere.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً

قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي

الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أُوحِيَ إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ۚ

وَلَيْنَ صَبْرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٢٦﴾ وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ

اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾